

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 24Ek/889/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120313654
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Šuchová LL.M
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6120313654.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, IČO: 53 255 739, proti povinnému: H. P., dátum narodenia: XX.X.XXXX, trvale bytom J. XXX, XXX XX J., adresa na doručovanie: J. XX, XXX XX J., v exekúcii vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Petrom Juhásom, so sídlom exekútorského úradu Matušková 1, 917 01 Trnava, pod č. 72EX 348/20, o vymoženie 1.437,27 Eur s príslušenstvom, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 24Ek/889/2020 zo dňa 19. októbra 2020, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 24Ek/889/2020 zo dňa 19. októbra 2020 **z a m i e t a .**

II. Súd povinnému nárok na náhradu trov sťažnostného konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Dňa 19.10.2020 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 24Ek/889/2020, ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 61I ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 05.06.2020 domáhal od povinného vymoženia sumy vo výške 1.437,27 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, vydaného rozhodcom: Mgr. Richardom Mošaťom, LL.M, sp. zn. R. XXXXX/XX zo dňa X.X.XXXX, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa X.XX.XXXX. Dňa 19.06.2020 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi - JUDr. Petrovi Juhásovi, so sídlom exekútorského úradu Matušková 1, 917 01 Trnava, ktorý exekúciu vedie pod č. 72EX 348/20. Preskúmaním návrhu a priložených doručení bolo súdu preukázané, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, čo spôsobilo že návrh na zastavenie exekúcie má voči povinnému odkladný účinok.

2.1. Povinný žiadal exekúciu zastaviť, pretože exekúcia je neprípustná. Namietal právomoc rozhodcovského súdu, ktorá bola založená na absolútne neplatnom právnom úkone, z dôvodu existencie neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle § 53 ods. 4 písm. r.) Občianskeho zákonníka. Rozhodcovskú zmluvu považuje za neplatný právny úkon. Na základe uvedeného považuje exekučný titul za vydaný v rozpore so zákonom. Poukazoval na to, že exekučný súd nevykonal vecný prieskum exekučného titulu ale len to, či nie je v rozpore so zákonom. Z týchto dôvodov považuje exekučný titul za nulitný, nespĺňajúci predpoklady materiálnej vykonateľnosti. Povinný je toho názoru, že mu v aj v exekúcii mala byť poskytnutá ochrana, pretože je spotrebiteľom. Uvedené platí aj v tom prípade, keď nevyužil

možnosť spochybníť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní. V prípade zistenia rozporu rozhodcovskej zmluvy so zákonom možno podľa jeho názoru zo strany exekučného súdu konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť exekučného titulu. Ak by tomu tak nebolo došlo by k vedeniu exekúcie v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a úijným právom. S. sa voči podanému návrhu povinného na zastavenie exekúcie bránil tým, že v zmysle zákona č 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej aj ako „ZoSRK“), doručený rozhodcovský rozsudok má pre účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu a po uplynutí lehoty na plnenie je tento rozhodcovský rozsudok vykonateľný. Teda ho možno vykonať v exekúcii. Podľa jeho názoru, exekučný súd nie je oprávnený vecne opätovne prejednať a rozhodnúť o nej. Povinný podpisom rozhodcovskej zmluvy vyjadril súhlas s jej uzatvorením, ktorá umožňuje, aby prípadné spory zo zmluvných vzťahov s dodávateľom rozhodoval Stály rozhodcovský súd. Táto zmluva bola samostatným dokumentom a neobsahuje žiadne zložité ani zavádzajúce právne formulácie, pričom jej obsah nie je tak rozsiahly, aby sa s ním povinný nemal možnosť oboznámiť. Odvoláva sa na povinné náležitosti ustanovenia § 3 ods. 1 ZoSRK ako aj Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 3 M Cdo 11/2010 zo dňa 26.09.2011, z ktorých vyplýva, že rozpor s dobrými mravmi je viazaný na plnenie a nie iba na to, či samotná spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľnú podmienku; nie každá skutočnosť hodnotená ako neprijateľná podmienka spôsobuje aj rozpor plnenia s dobrými mravmi. Rozhodujúce teda bude len, či plnenie, ktoré má byť vykonané, odporuje alebo neodporuje dobrým mravom; len tento zákonný dôvod umožňuje zastaviť exekučné konanie“. V uvedenom prípade bola rozhodcovská zmluva povinnému zaslaná na adresu jeho bydliska. To znamená, že povinný mal dostatok času na preštudovanie týchto dokumentov a bola uzatváraná v čase, kedy už existoval ich záväzok. Povinný dostal poučenie o rozhodcovskom konaní. Z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že spotrebiteľ mal možnosť neprijať rozhodcovskú zmluvu, ako aj táto rozhodcovská zmluva bola podpísaná obidvoma zmluvnými stranami. Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na platnom zmluvnom dojednaní, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v súlade so zákonom a mohol byť spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého oprávnenému voči povinným vznikol nárok, ktorého vymoženia sa môže v rámci exekúcie domáhať. Pokiaľ by exekučný súd zasiahol do právomoci súdu v základnom konaní došlo by k bezprostrednému zásahu do práva oprávneného na súdnu a inú právnu ochranu. Vznikla by situácia kedy oprávnený ako aj povinný by boli viazaní právoplatným rozhodnutím, bez možnosti vec znovu prejednať a bez možnosti oprávneného priznať právo nútene vymôcť. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti oprávnený nesúhlasí so zastavením exekúcie. K uplatneným trovám uviedol, že boli uplatnené z istiny vo výške 1 437,27 Eur a boli vyčíslené v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

2.2. Súd v prvom kroku posúdil predložený rozhodcovský rozsudok z pohľadu, či nadobudol vykonateľnosť, teda či je možné ho posudzovať ako exekučný titul. Uviedol, že súdna exekúcia môže byť nariadená a vedená len na základe exekučného titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Formálna stránka vykonateľnosti je vyjadrená doložkou o vykonateľnosti, ktorá preukazuje, že sú splnené formálne podmienky vykonateľnosti predpísané procesným právom; materiálna stránka vykonateľnosti je naplnená zase tým, že rozhodnutie obsahuje okrem presnej individualizácie oprávneného a povinného, hlavne určitý výrok. Podotkol, že návrh na zastavenie exekúcie nemožno považovať za opravný prostriedok. Opravný prostriedok proti súdnemu rozhodnutiu je možné ako účinnú obranu povinného využiť v základnom konaní. Na druhej strane konanie o zastavenie exekúcie je procesným prostriedkom, ktorým sa posudzuje prípustnosť exekúcie. Nesmeruje proti exekučnému titulu. Predmetom návrhu na zastavenie exekúcie môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva, pričom ich spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu. Súd tvrdenia povinného vyhodnotil tak, že tieto mohli byť povinným uplatnené v základnom konaní. Uviedol, že exekučný súd neskúma vecnú správnosť predloženého exekučného titulu, ktorým je rozhodnutie všeobecného súdu, pretože je týmto rozhodnutím súdu viazaný. Doplnil, že materiálny prieskum exekučného titulu kedy exekučný súd nie je viazaný vykonateľným rozhodnutím vydaným v základnom konaní v prípade ak sa v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul uplatňoval nárok v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou sa týka len konaní, v ktorých nebolo možné namietat alebo preskúmat neprijateľné zmluvné podmienky. Tvrdenia povinného posúdil ako všeobecné, skutkovo a právne žiadnym spôsobom neodôvodnené tvrdenia, ktoré existovali pred vznikom exekučného titulu. Povinný však možnosť namietat tieto dôvody v základnom konaní nevyužil. Poučil účastníkov konania o

tom, že exekučný súd nedisponuje právomocou riešiť okolnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu, nakoľko návrh na zastavenie exekúcie nepredstavuje ďalší opravný prostriedok (alebo mimoriadny opravný prostriedok) proti exekučnému titulu a povinný by nemal mať možnosť namietať skutočnosti, ktoré boli riešené v základnom konaní. V konaní o vymoženie takto určeného práva (v exekučnom konaní) je potom možné prihliadnuť už iba na to, čo sa udialo po vydaní exekučného titulu. Súd ďalej skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal nesporne za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nesplnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu a preto podaný návrh na zastavenie exekúcie považoval za nedôvodný. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že tu nie je dôvod zastavenia exekúcie a návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. O trovách exekučného konania nerozhodoval, pretože si ich strany neuplatnili.

2.3. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 61l ods. Exekučného poriadku.

3. V podanej sťažnosti povinný žiadal, aby Okresný súd Banská Bystrica exekúciu zastavil a aby mu oprávnený nahradil v celom rozsahu trovy exekúcie. Povinný vo svojej sťažnosti opätovne namietal právomoc rozhodcovského súdu, ktorá bola podľa jeho názoru založená na absolútne neplatnom právnom úkone - rozhodcovskej doložke. Rozhodcovská doložka je podľa jeho názoru neplatná z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. V dôsledku uvedeného považuje exekučný titul za nulitný, teda nevyvolávajúci žiadne právne účinky. Uviedol, že exekučný súd opomenul vecný prieskum exekučného titulu. Namietal platnosť spotrebiteľskej zmluvy pre nesplnenie podmienky o veľkosti písma v písomne vyhotovenej spotrebiteľskej zmluve a jej prílohách v zmysle ustanovenia § 53 c Občianskeho zákonníka. Ďalej namietal, že po vzniku exekučného titulu nastali skutočnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. Dané odôvodnil tým, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie bez právneho dôvodu, čím uviedol súd do omylu, použil nekalé praktiky a dopustil sa poškodzovania práv spotrebiteľa. V dôsledku uvedeného by mal oprávnený znášať trovy exekútora a ktoré sú predmetom postúpenej pohľadávky. Ďalšími nedostatkami, ktoré podľa názoru povinného vznikli po vzniku exekučného titulu a bránili jeho vykonateľnosti sú: nepodrobenie zmluvy súdnej kontrole; a) nevykonanie dôkazov pre spravodlivé rozhodnutie vo veci, b) nezisťovanie existencie, či tu právo je alebo nie spoľahlivým spôsobom, c) neurčenie, či je zmluva platná alebo nie z úradnej povinnosti, d) nezisťovanie, či zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, pre ktoré by mohla byť neplatná, e) neurčenie, či pri uzatváraní zmluvy boli použité nekalé obchodné podmienky, f) nepreskúmanie zmluvy v súlade so Smernicou Rady 93/13/EHS. Povinný ďalej uvádza, že súd má vykonať prieskum formálnej alebo materiálnej vykonateľnosti rozhodnutia, pričom poukázal na nedostatok riadneho doručenia exekučného titulu. Svoje tvrdenia podložil rozsiahlou judikatúrou, ktorá sa týkala spotrebiteľských rozhodcovských rozsudkov ako aj procesu ich posudzovania. Konkrétne sa jednalo o Uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 17CoE/302/2017 zo dňa 26.02.2018, Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 29Ek/1221/2018 zo dňa 31.01.2019, Uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 11CoE/144/2017 zo dňa 31.10.2017, Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/1/2012 zo dňa 21.03.2012, Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 1CoE/386/2012, Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 24ECdo/5/2016 zo dňa 31.05.2017, Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4ECdo/91/2015, Uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20CoE/24/2011 zo dňa 31.05.2011, Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17CoE/175/2012 zo dňa 26.10.2012, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III.ÚS 107/07 a Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp.z. 31Ek/166/20018 zo dňa 17.12.2018. Svoje tvrdenia podkladá aj citáciou právnych noriem Exekučného poriadku účinných do 31.03.2017.

4. Oprávnený vo vyjadrení k sťažnosti uviedol, že povinný nepreukázal splnenie ani jednej z podmienok pre zastavenie exekúcie, neuviedol skutočnosti a ani nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok oprávneného na vymoženie dlžnej sumy. Vzhľadom na uvedené nesúhlasí so zastavením exekúcie a žiada o pokračovanie v exekúcii. K platnosti rozhodcovskej doložky uviedol, že dňa 22.06.2018 došlo v súlade so zákonom č.420/2004 Z.z. o mediácii v platnom znení k uzatvoreniu Dohody o výsledku mediácie medzi oprávneným a povinným, predmetom ktorej bola dohoda o tom, že záväzok povinného

vyplývajúci zo Zmluvy o kreditnej karte č.4011349804 zaniká v rozsahu, v ktorom to nepochybne vyplýva z Dohody o výsledku mediácie a nahrádza sa záväzkom povinného uhradiť zostávajúcu časť postúpenej istiny v splátkach vo výške 30,- Eur s tým, že neuhradením ktorejkoľvek splátky riadne a včas sa stáva celý záväzok splatným, a to po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením prvej omeškanej splátky, keď súčasne bude povinný upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Súčasťou Dohody o výsledku mediácie bola Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, uzatvorená podľa § 3 ZSRK, ktorú povinný podpísal 22.06.2018. Uviedol, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva bola samostatným dokumentom a neobsahuje žiadne zložité ani zavádzajúce právne formulácie, pričom jej obsah nie je tak rozsiahly, aby sa s ním povinný nemal možnosť oboznámiť. Taktiež obsahuje povinné zákonné poučenie v zmysle prílohy č. 1 ZSRK. Návrh spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy bol povinnému zaslaný na adresu jeho bydliska a povinný tak mal dostatok času na preštudovanie tohto dokumentu. Svojím vlastnoručným podpisom následne povinný vyjadril súhlas s uzatvorením rozhodcovskej zmluvy. Nakoľko Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva má v zmysle čl. II zmluvy povahu alternatívnej rozhodcovskej zmluvy, povinný sa jej podpisom nevzdal práva na súdnu ochranu poskytovanú všeobecnými súdmi Slovenskej republiky. K námietke neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka uviedol, že cieľom tejto úpravy je umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva. Ak by niektoré z ustanovení rozhodcovskej zmluvy zakladalo výlučne právomoc rozhodovať spor iba v rozhodcovskom konaní, navrhovaná úprava považuje takéto ustanovenie za neprijateľné, čo však nemá za dôsledok zrušenie platnosti celej rozhodcovskej zmluvy. Spotrebiteľovi ako aj dodávateľovi ostáva možnosť riešiť spor v zmysle dojednanej rozhodcovskej zmluvy v rozhodcovskom konaní, ale spotrebiteľ môže svoje práva voči dodávateľovi uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej zmluvy, ale ak sa tak rozhodne, v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude v zmysle navrhovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú. Oprávnený uvádza, že uvedené ustanovenie v žiadnom prípade nespôsobuje neplatnosť celej rozhodcovskej zmluvy. Takýto výklad je podľa neho eurokomfortný, teda akceptuje aj požiadavky vyjadrené v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica Rady 93/13/EHS“). V zmysle uvedenej smernice je zakázané iba dojednanie, aby spotrebiteľ riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou. V predmetnej právnej veci riešil spor arbitrážou (rozhodcovským konaním) oprávnený a nie povinný. Okrem toho, nie je splnená ani podmienka existencie sporu neupraveného právnymi ustanoveniami. Táto časť smernice sa totižto viaže na nezákonné rozhodcovské súdy. Prieskum spotrebiteľskej zmluvy zo strany exekučného súdu je podľa názoru oprávneného možný len pokiaľ ide o dôvod uvedený v § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z., teda ak rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že rozpor s dobrými mravmi je viazaný na plnenie a nie iba na to, či samotná spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľnú podmienku; nie každá skutočnosť hodnotená ako neprijateľná podmienka spôsobuje aj rozpor plnenia s dobrými mravmi. Rozhodujúce bude len, či plnenie, ktoré má byť vykonané, odporuje alebo neodporuje dobrým mravom; pričom len tento zákonný dôvod umožňuje zastaviť exekučné konanie. Uviedol, že pokiaľ je rozhodcovská doložka v spotrebiteľskom spore písaná dobre čitateľným písmom a spotrebiteľ dobre vedel, že text, ktorý podpisuje obsahuje rozhodcovskú doložku, ako aj to, že ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno ponímať ako obranu jeho ľahkomyselnosti a nezodpovednosti. Ďalej poukázal na to, že z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že povinný ju podpísal v čase, kedy už existoval záväzok. Pričom z tlačiva vyplýva aj poučenie o rozhodcovskom konaní. Na základe uvedeného dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva je platná a teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na platnom zmluvnom dojednaní, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v súlade so zákonom a mohol byť spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého oprávnenému voči povinným vznikol nárok, ktorého vymoženia sa môže v rámci exekúcie domáhať. K záväznosti exekučného titulu uviedol, že exekučným titulom v predmetnom exekučnom konaní, je Rozhodcovský rozsudok sp.zn. SRSAspA 00617/19, ktorým bol povinný zaviazaný na úhradu záväzku, pretože nedošlo k jeho k úhrade riadne a včas. Predmetné rozhodnutie má tie isté vlastnosti ako právoplatný rozsudok všeobecného súdu, z čoho vyplýva, že je prekážkou pre opätovné prejednanie veci, je právne záväzný a po uplynutí lehoty na plnenie je vykonateľný, teda je spôsobilý byť podkladom pre výkon exekúcie. K právomoci exekučného súdu uviedol, že účelom exekučného konania je nútený výkon práva, ktoré bolo účastníkovi s konečnou platnosťou priznané v predchádzajúcom súdnom alebo inom konaní. Súd, ktorý koná vo veci exekúcie je príslušný konať iba ako exekučný súd, z čoho vyplýva, že exekučný súd nie je vecne príslušný konať vo veci ako súd vyššej inštancie. Takýto výklad je neprípustný najmä z dôvodu, že platný právny

poriadok neupravuje takýto postup exekučného súdu, keďže mu nezveruje právomoc konať vo vzťahu k rozhodcovskému rozsudku ako súdu, ktorý rozhoduje vo veci samej, a teda napríklad nemá právomoc vykonať vo veci samej dokazovanie alebo právomoc rozsudok zrušiť alebo zmeniť jeho výrok. Práve absencia takejto právomoci exekučného súdu v kombinácii s prípadným rozhodnutím o zastavení exekúcie predstavuje bezprostredný zásah do práva oprávneného na súdnu a inú právnu ochranu. Vznikla by situácia kedy oprávnený, ako aj povinný, by boli viazaní právoplatným rozhodnutím, bez možnosti vec znovu prejednať, bez možnosti oprávneného priznať právo nútene vymôcť. Preskúmanie správnosti rozhodcovského rozsudku exekučným súdom je možné, len pokiaľ zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že rozpor s dobrými mravmi je viazaný na plnenie a nie iba na to, či samotná spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľnú podmienku; nie každá skutočnosť hodnotená ako neprijateľná podmienka spôsobuje aj rozpor plnenia s dobrými mravmi. Rozhodujúce bude len, či plnenie, ktoré má byť vykonané, odporuje alebo neodporuje dobrým mravom; len tento zákonný dôvod umožňuje zastaviť exekučné konanie. Ďalšie skutočnosti uvedené povinným v sťažnosti považuje za takého charakteru, že mohli byť uplatnené v základnom konaní.

5. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku, v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

6. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. civilný sporový poriadok v platnom znení, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

10. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

11. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

12. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

13. Podľa § 45 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, exekučným titulom na účely tohto zákona je aj vykonateľné rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní vrátane zmiernu v ňom schváleného.

14. Podľa § 53 ods. 3 písm. f/ Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak sa exekúcia má vykonať na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore a 1. spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nespĺňa podmienky podľa osobitných predpisov, 2. rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, 3. rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané stálym rozhodcovským súdom,

ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, 4. rozhodcovské rozhodnutie nespĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu alebo nie je vykonateľné.

15. Podľa § 45 ods. 1 písm. e) zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSRK“) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy.

16. Podľa § 3 ods. 3 ZoSRK, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu obchodné meno, sídlo, identifikačné číslo dodávateľa a meno, priezvisko, bydlisko spotrebiteľa, b) označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, c) označenie stáleho rozhodcovského súdu s uvedením názvu a sídla, d) webové sídlo stáleho rozhodcovského súdu, na ktorom je zverejnený rokovací poriadok stáleho rozhodcovského súdu (ďalej len „rokovací poriadok“), ako aj aktuálne údaje podľa § 18 ods. 3 a adresu pre elektronickú komunikáciu a e) poučenie podľa vzoru uvedeného v prílohe č. 1.

17. Po preskúmaní napadnutého uznesenia, sťažnosti povinného, ako aj ostatných dokumentov nachádzajúcich sa v súdnom spise, sudca vec prejednal podľa § 249 CSP bez nariadenia pojednávania a zistil, že bola podaná včas, ale nie je dôvodná. Vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení správne zistil skutkový stav a následne vec správne právne posúdil.

18. Povinný opätovne v sťažnosti namieta právomoc spotrebiteľského rozhodcovského súdu, ktorá bola založená na základe rozhodcovskej zmluvy. Povinný spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu považuje za neplatnú, pretože sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ustanovenia § 54 ods. 3 písm. r) Občianskeho zákonníka a vo vzťahu k povinnému exekučný súd nevykonal spotrebiteľský prieskum. Rozhodcovská zmluva nespĺňa náležitosti vyžadované zákonom. Povinný je ďalej toho názoru, že exekučný súd sa mal zaoberať vecnou správnosťou rozhodcovského rozsudku, čiže mal vykonať materiálny prieskum predloženého exekučného titulu.

19. Exekučný súd v prvom rade považuje za dôležité uviesť, že v prípadoch, kedy oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým je spotrebiteľský rozhodcovský rozsudok, v takomto prípade nemá právomoc ísť do jeho materiálneho prieskumu. Takéto oprávnenie exekučnému súdu nevyplýva zo zákona, konkrétne z Exekučného poriadku, ktorý nadobudol účinnosť od 01.04.2017. Zákonodarcu novou právnou úpravou dal do rovnováhy princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ (práva patria bdelym), t.j. zodpovednosti osoby pri ochrane svojich práv s princípom ochrany práv spotrebiteľa. Zákonodarcu si uvedomil, že ochrana spotrebiteľa súdmi ako reakcia na nekritické vydávanie rozsudkov rozhodcovskými súdmi v prospech veriteľov, zašla najmä v exekučnom konaní príďaleko a preto nastolil rovnováhu medzi právami veriteľov a aj dlžníkov - spotrebiteľov. Inými slovami má byť vymáhanie dlhov veriteľmi v súlade s dobrými mravmi, oproti čomu stojí zodpovedné aktívne správanie spotrebiteľov v súvislosti so vznikom ako aj vymáhaním dlhov. Zaviedol preto rozhodcovské spotrebiteľské konanie so všetkou disciplinárnou zodpovednosťou rozhodcov pod štátnym dozorom Ministerstva spravodlivosti SR ako aj stanovením veľkorysých podmienok pre podanie žaloby o zrušenie spotrebiteľského rozhodcovského rozsudku spotrebiteľom a na druhej strane obmedzil možnosť napádania neplatnosti rozhodcovských spotrebiteľských zmlúv v exekučnom konaní, najmä so zreteľom na cieľ a charakter exekučného konania, ktoré primárne neslúži k riešeniu sporov (vrátane sporov o platnosť rozhodcovskej spotrebiteľskej zmluvy), ale k vymáhaniu judikovaných nárokov. Keďže povinný v danej veci použil aj judikatúru, ktorá sa týkala starých exekúcií, tzn. exekúcií ktoré začali pred veľkou novelou Exekučného poriadku účinnou od 01.04.2017, exekučný súd na túto neprihliadol, nakoľko ju vzhľadom na existenciu novej právnej úpravy považuje za prekonanú. Vzhľadom k uvedenému súd musí právnu argumentáciu povinného v tomto smere vyhodnotiť ako nedôvodnú. V zmysle súčasnej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, exekučný súd je povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a právomoc rozhodcovského súdu a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku v spotrebiteľskej veci so zákonom znamenajúci neúčinnosť, a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu. Ak by exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc. Vo svojej

podstate by išlo o akceptáciu rozhodnutia nevykonateľného, majúceho účinky paaktu. (uznesenie IV. ÚS 38/2020) Z uvedeného teda vyplýva, že exekučný súd sa v prvom rade musí zamerať na prieskum predloženej rozhodcovskej zmluvy. Následne musí posúdiť právomoc spotrebiteľského rozhodcovského súdu/rozhodcu, ktorý vec rozhodoval a následne musí preskúmať predložený exekučný titul. Uvedené vyplýva aj zo systematického usporiadania bodov 1. až 4., ktoré sa nachádzajú v § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku. Tieto body sú totižto usporiadané od najvšeobecnejšieho ku najkonkrétnejšiemu. Prvý bod rieši otázku predpokladov rozhodcovského konania so zreteľom na náležitosti rozhodcovskej zmluvy. Ak ten je splnený, umožňuje zákon povinnému namietať druhý a tretí bod týkajúci sa samotného rozhodcovského súdu a ak sú splnené všetky tri body, môže povinný namietať 4. bod týkajúci sa náležitostí rozhodcovského rozhodnutia a jeho vykonateľnosť.

20. Exekučný súd je v nadväznosti na bod 1. ustanovenia § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku povinný zaoberať sa otázkou platného, resp. neplatného uzavretia rozhodcovskej zmluvy v prejednávanej veci. Otázkou však je, v akom rozsahu tak musí vykonávať. Exekučný poriadok v platnom znení pripúšťa obranu povinného (v exekúcii vykonávanej na podklade spotrebiteľského rozhodcovského rozsudku) okrem dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, založenú i na dôvodoch uvedených v § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku, pretože dôvody, pre ktoré by súd nevydal poverenie na vykonanie exekúcie možno vzťahovať i na prípadné rozhodnutie súdu o zastavení exekúcie (a to vzhľadom k tomu, že exekúciu možno zastaviť v každom jej štádiu). V uvedenom ustanovení reagoval zákonodarca na právnu úpravu spotrebiteľského rozhodcovského konania podľa ZoSRK a široko koncipované dôvody podania žaloby o zrušenie spotrebiteľského rozhodcovského rozsudku zo strany spotrebiteľa (§ 45 až 47 ZoSRK). Niet teda dôvodu, aby exekučný súd v konaniach začatých po 01.04.2017 preskúmaval platnosť právnych úkonov, ak tu existuje riadny exekučný titul, ktorý vydal stály rozhodcovský súd ako subjekt na to oprávnený, ktorého činnosť je pod dohľadom Ministerstva spravodlivosti SR. Námietky neplatnosti rozhodcovskej zmluvy tak podľa názoru sudcu bolo možné uplatniť v nachádzacom konaní (spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní), čo vyplýva i z cieľa exekučného konania, ktorým nie je opätovné riešenie sporov, ale nútený výkon práva priznaného exekučným titulom. Povinný mohol neplatnosť rozhodcovskej zmluvy namietať v žalobnej odpovedi pred rozhodcovským súdom, alebo následne podaním žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak však povinný ako spotrebiteľ nepodal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku (pričom o možnosti jej podania ho rozhodcovský súd poučil a zároveň odkázal na jej vzor na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR www.justice.sk), je jeho obrana vo vzťahu k rozhodcovskej zmluve zúžená len na dôvod uvedený v ustanovení § 53 ods. 3 písm. f) bod 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého exekučný súd skúma rozhodcovskú zmluvu len v rozsahu či spĺňa podmienky podľa osobitných predpisov. Podľa gramatického, systematického a logického výkladu treba pod spĺňaním podmienok rozhodcovskej zmluvy chápať skúmanie náležitostí spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 3 - 5 ZoRK, prípadne § 3 ZoSRK. Tento dôvod je aj prvým z dôvodov zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. e) ZoSRK. Druhým dôvodom podľa § 45 ods. 1 písm. e) ZoSRK je celková neplatnosť rozhodcovskej spotrebiteľskej zmluvy. Keďže v danej veci bola uzavretá spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podľa ZoSRK, povinný bol oprávnený v danej veci podať žalobu o zrušenie rozhodcovského súdu. Keďže túto možnosť nevyužil, mohol napadnúť rozhodcovskú zmluvu iba z prvého dôvodu uvedeného v § 45 ods. 1 písm. e) ZoSRK, ktorý sa týka nedodržania podmienok podľa § 3 ZoSRK, prípadne všeobecných náležitostí podľa OZ. V exekučnom konaní teda nemožno podľa § 53 ods. 3 písm. f) bod 1. Exekučného poriadku ako relevantnú obranu uvádzať i neplatnosť rozhodcovskej zmluvy z druhého dôvodu uvedeného v § 45 ods. 1 písm. e) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, pretože uvedené z textu právnej normy nevyplýva. Pokiaľ by to zákonodarca výslovne v texte tejto právnej normy uviedol, exekučný súd by bol povinný daný prieskum vykonať. (podporne vid'. Uznesenie II. ÚS 231/2021-12 zo dňa 24.05.2022)

21. Sudca navyše dopĺňa, že uvedené sa týka neplatnosti rozhodcovskej zmluvy. Iný postup exekučný súd má v prípade neuzavretia rozhodcovskej spotrebiteľskej zmluvy (jej neexistencie). Tento dôvod ZoSRK osobitne neupravuje ako dôvod žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Inými slovami, zákonodarca túto vážnu vadu rozhodcovského konania dovolil povinnému relevantne použiť i v rámci exekučného konania, čo exekučný súd považuje za správne. V prejednávanej veci však nešlo o prípad neuzavretia (neexistencie) rozhodcovskej zmluvy.

22. V danom prípade bola neplatnosť rozhodcovskej zmluvy povinným naviazaná na existenciu neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Túto obranu

nemôže súd akceptovať z dôvodu, že sa jedná o druhý dôvod podľa § 45 ods. 1 písm. e/ ZoSRK, ktorý mal byť povinným riešený podaním žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Vzhľadom k tomu, že uvedené sa netýka náležitostí rozhodcovskej zmluvy podľa § 3 ZoSRK, tento dôvod stojí mimo rozsahu § 53 ods. 3 písm. f/ bod 1 Exekučného poriadku. Preto sa ním exekučný súd nemôže zaoberať. Inak by zasahoval do kompetencie kauzálného príslušného súdu.

23. Sudca teda rozhodcovskú zmluvu preskúmal v intenciách ustanovenia § 53 ods. 1 písm. f) bodu 1 Exekučného poriadku v nadväznosti na vznesené námietky povinného. Sudca uvádza, že je nesporné, že táto zmluva bola uzatvorená medzi oprávneným a povinným dňa 22.06.2018. Podľa § 3 ods. 3 písm. b) ZoSRK povinnou náležitosťou spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy je označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spor z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva. Z článku II. vyplýva, že táto zmluva sa vzťahuje na všetky spory, ktoré vznikli z dohody o výsledku mediácie, ktorá bola výsledkom mediačného konania č. 2211851, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie alebo spory, ktoré vzniknú na základe tejto dohody alebo spory, ktoré vzniknú z právnych vzťahov, ktoré zabezpečujú záväzky z tejto dohody. Z dohody o výsledku mediácie vyplýva, že zmluvným vzťahom, na základe ktorého došlo k uzatvoreniu tejto dohody bola zmluva o kreditnej karte č. 4011349804 zo dňa 14.01.2004, ktorú povinný uzatvoril s pôvodným veriteľom - Československou obchodnou bankou, a.s. Sudca si v konaní pripojil kompletný rozhodcovský spis. Z listín, ktoré tvoria obsah rozhodcovského spisu ako aj tých, ktoré predložil oprávnený vyplýva, že je nesporné, že došlo k uzatvoreniu zmluvy o kreditnej karte č.4011349804 zo dňa 14.01.2004, a k uskutočneniu mediačného konania, výsledkom ktorého bola Dohoda o výsledku mediácie zo dňa 22.06.2018. Z podpisov na predložených listinách vyplýva, že povinný bol účastný mediačného konania. Ďalej zo spisu rozhodcovského súdu vyplýva, že rozhodcovský súd správne postupoval, keď právny vzťah označil ako spotrebiteľský a vzhľadom k uvedenému k povinnému pristupoval ako k spotrebiteľovi, ktorý požíva ochranu ktorá mu z jeho postavenia prináleží. Z uvedeného vyplýva, že rozhodcovský súd založil svoju právomoc na spory, ktoré vzniknú priamo z dohody o výsledku mediácie, obsahom ktorej bolo uznanie záväzku a úhrady pohľadávky v splátkach. Z obsahu dohody o výsledku mediácie zároveň vyplýva, že táto odkazuje na pôvodnú zmluvu o kreditnej karte č. 4011349804 zo dňa 14.01.2004 uzavretú medzi povinným a právnym predchodcom oprávneného. Označením čísla zmluvy a jej dátumu uzavretia bol identifikovaný zmluvný vzťah, na základe ktorého povinný mal svoj záväzok uznať. Pokiaľ z čl. II. spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi povinným a oprávneným vyplýva, že táto sa vzťahuje na všetky spory, ktoré vzniknú z dohody o výsledku mediácie uzavretej medzi nimi, ako aj na spory, ktoré vzniknú na jej základe a pokiaľ je v čl. I ods. 1 identifikovaná pôvodná spotrebiteľská zmluva uzavretá medzi povinným a právnym predchodcom oprávneného - Československou obchodnou bankou, a.s., potom právomoc rozhodcovského súdu bola založená nielen na rozhodovanie sporov týkajúcich sa priamo z dohody o výsledku mediácie, ale aj sporov vzniknutých na jej základe. Sudca preto dospel k záveru, že pokiaľ v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve je označená dohoda o výsledku mediácie č. 2211851 zo dňa 22.06.2018, ktorá obsahuje identifikáciu pôvodnej spotrebiteľskej zmluvy - zmluvy o kreditnej karte č. 4011349804 zo dňa 14.01.2004, bola založená právomoc rozhodcovského súdu nielen na rozhodovanie sporov týkajúcich sa priamo dohody o výsledku mediácie, ale na jej základe aj na rozhodovanie sporov týkajúcich sa pôvodnej spotrebiteľskej zmluvy - zmluvy o kreditnej karte č.4011349804 zo dňa 14.01.2004 uzavretej medzi povinným a právnym predchodcom oprávneného. Sudca preto považuje takéto označenie spotrebiteľskej zmluvy, na spor z ktorej sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva za preukázaný a teda v súlade s ustanovením § 3 ods. 3 písm. b) ZoSRK. Sudca navyše poukazuje na to, že platnosť dojednania spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy s odkazom na dohodu o výsledku mediácie s poukazom na to, že táto sa vzťahuje aj na rozhodovanie sporov týkajúcich sa pôvodnej spotrebiteľskej zmluvy bola posudzovaná odvolacími senátmi. Odvolací súd dospel k záveru, že označením spotrebiteľskej zmluvy - dohody o výsledku mediácie je splnená požiadavka existencie obligatórnej náležitosti zmluvy podľa § 3 ods. 3 písm. b) ZoSRK. (viď. rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 41CoCsp/37/2021 zo dňa 23.03.2022)

24. Ďalej sudca pokračoval v posúdení ostatných náležitostí spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Z jej obsahu vyplýva, že táto bola uzavretá v písomnej forme na samostatnej listine, a teda bola oddelená od spotrebiteľskej zmluvy. Zmluva bola zreteľne označená veľkým tlačeným písmom a obsahovala ďalšie povinné náležitosti v zmysle § 3 ods. 3 ZoSRK, a teda obsahovala identifikačné údaje zmluvných strán (záhlavie), označenie spotrebiteľskej zmluvy (čl. II), označenie stáleho rozhodcovského súdu (čl. I. ods. 1), webové sídlo stáleho rozhodcovského súdu (čl. I ods. 3), poučenie podľa prílohy č.

1 ZoSRK (čl. III). Z obsahu poučenia vyplýva, že sa jedná o poučenie, ktoré je formulované priamo zákonom. Z obsahu spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy ďalej nevyplýva, že by obsahovala dohodu o osobe konkrétneho rozhodcu a nevyplýva z nej, že by podmieňovala uzatvorenie spotrebiteľskej zmluvy. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva obsahuje v čl. II ods. 2 rozvázovaciú podmienku, ktorá je naviazaná na podanie návrhu na všeobecný súd. Zároveň oprávňuje zmluvné strany sa rozhodnúť, či sa so svojimi nárokmi obrátia na spotrebiteľský rozhodcovský súd alebo na všeobecný súd. Táto možnosť nebola zmluvnými stranami podmieňovaná žiadnymi povinnosťami. Podpísaním rozhodcovskej zmluvy prejavil povinný súhlas aj s prípadným rozhodcovským konaním, pričom toto jeho konanie nie je možné prisudzovať za vinu oprávnenému, ktorý návrh rozhodcovskej zmluvy predložil, keďže samotný zákon uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nevyklučuje. Povinný mal možnosť si rozhodcovskú zmluvu prečítať a v prípade, že s ňou nesúhlasil, nemusel ju uzavrieť. Predmetná spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je teda formulovaná jasne a zrozumiteľne na samostatnej listine, ktorá netvorí neoddeliteľnú súčasť spotrebiteľskej zmluvy. Povinný mal možnosť sa s jej obsahom riadne oboznámiť, prípadne mal možnosť túto rozhodcovskú zmluvu vylúčiť jej nepodpísaním. Sudca na základe uvedeného preskúmania dospel k záveru, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ako to tvrdí povinný v tomto konaní.

25. Sudca ďalej v nadväznosti na námietku povinného o nedostatku právomoci rozhodcovského súdu vec prejednať a rozhodnúť preskúmal oprávnenie rozhodcovského súdu v dostupných registroch. Sudca uvádza, že v danom prípade vec bola prejednaná stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, ktorý bol zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž so sídlom Rusovská cesta 15, 851 01 Bratislava, IČO: 45 744 971 ustanoveným rozhodcom Mgr. Richardom Mošaťom, LL.M. Sudca uvádza, že v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve sa zmluvné strany dohodli práve na tomto spotrebiteľskom rozhodcovskom súde (čl. I, ods. 1). Ďalej sudca lustráciou z webovej stránky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky ako aj z webovej stránky rozhodcovského súdu mal preukázané, že tento rozhodcovský súd bol v čase rozhodovania zapísaný v príslušnom registri, ktorý je vedený Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Rovnako aj rozhodca, ktorý uvedenú vec prejednal a rozhodol o nej je zapísaný do zoznamu rozhodcov od 09.04.2015, tzn. jedná sa o rozhodcu, ktorý je oprávnený konať v spotrebiteľských sporoch. Vzhľadom na uvedené skutočnosti argumentácia povinného o tom, že spotrebiteľský rozhodcovský súd nemal právomoc vec prejednať a rozhodnúť nemôže byť akceptovaná.

26. Uvedený rozhodcovský súd následne vydal Rozhodcovský rozsudok, sp.zn. SRSAspA 00617/19 zo dňa 06.08.2019, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 0X.XX.XXXX. Sudca skontroloval doručky, ktoré sa nachádzajú v rozhodcovskom spise ako aj preberací protokol a z nich bolo preukázané riadne doručenie tohto rozsudku stranám. Pričom povinnému bol rozsudok doručený dňa 19.08.2019 na adresu, ktorú uviedol v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Z tohto dôvodu je možné považovať predložený rozhodcovský rozsudok za exekučný titul. Vzhľadom na uvedené namietaná ničotnosť, resp. nevykonateľnosť exekučného titulu, nemohla byť súdom posúdená ako relevantná.

27. Vzhľadom k uvedenému je možné konštatovať, že rozhodcovská zmluva platne založila právomoc rozhodcovského súdu, ktorý vydal vo veci rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom v tomto exekučnom konaní. Zároveň treba podotknúť, že spor rozhodoval rozhodcovský súd podľa ZoSRK, ktorý na postavenie povinného ako spotrebiteľa prihliadal.

28. K ďalším tvrdeniam povinného a v súvislosti s prejavom jeho nespokojnosti s rozhodnutím predloženým exekučnému súdu ako exekučný titul, exekučný súd poukazuje na to, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie, nie je právo na úspech v spore, resp. právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom strany sporu ani záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy strán sporu. Tu súd poukazuje na stabilnú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR (napr. sp. zn. II. ÚS 4/94, sp. zn. II. ÚS 3/97, sp. zn. I. ÚS 204/2010), ktorý konštantne uvádza, že nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania, vrátane ich dôvodov a námietok. Procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich.

29. Súd v tomto smere dodáva, že za skutkového stavu, keď oprávnený disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, exekučný súd nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva. Oprávnený si v exekučnom konaní iba uplatňuje právo priznané mu vykonateľným exekučným titulom, ktoré nebolo povinným splnené dobrovoľne, t.j. realizuje svoje právo. Nekoná v rozpore s právom.

30. Súd po posúdení uvedených dôvodov, ktoré by mohli mať za následok zastavenie exekúcie a vzhľadom na zistený skutkový stav konania uvádza, že povinný nepreukázal existenciu dôvodu, pre ktorý by malo dôjsť k zastaveniu exekúcie. Je teda možné konštatovať, že exekúcia je vedená dôvodne, tzn. po práve.

31. Súd ďalej zdôrazňuje, že exekučný súd nie je ďalšou odvolacou inštanciou. Podstatou exekučného konania je nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia a s tým spojená ochrana práv a právom chránených záujmov účastníkov exekučného konania. Vzhľadom na uvedené sudca konštatuje, že povinným tvrdené dôvody zastavenia exekúcie, považoval za nepreukázané. Z tohto dôvodu sudca podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju. (výrok I. tohto uznesenia)

32. Povinný si v sťažnostnom konaní uplatnil nárok na náhradu trov konania. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Pri návrhu na zastavenie exekúcie je pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska mal úspech. Ustanovenie o náhrade trov konania, nie je obmedzené len na určité konania. Platí preto pre každé konanie. Keďže súd sťažnosť povinného zamietol, povinnému nepriznal nárok na náhradu trov konania v súvislosti s podanou sťažnosťou. (výrok II. tohto uznesenia)

33. Oprávnený si náhradu trov, ktoré by mu vznikli v sťažnostnom konaní riadne a včas neuplatnil. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok si voči povinnému v ňom uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený a zároveň povinný (ex offa) rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom konaní ani len uplatnený. Keďže oprávnený nenavrhoval v rámci sťažnostného konania, aby súd rozhodoval o ďalších trovách exekúcie, súd o nich nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).